

Készülnek a decemberi városatyaválasztásra.

— Az első hivatalos lista. —

(Saját tudósítónktól.) A december 7-iki városatyaválasztások körül már hetek óta folynak az előkészítő csatározások és az első hivatalos listát szombaton délután 5 órakor tartott ülésén állította össze a nemzeti munkapárt végrehajtó bizottsága. Ennek a hivatalos helyről jött jelölésnek döntő jelentősége van abban a két kerületben, amelyre vonatkozólag történt. A nemzeti munkapárt ugyanis csak az első és harmadik kerületben jelölt, amint hogy annak idején a szabad-
elvű-párt is ezekben a kerületekben állított hivatalos jelölteket.

A végrehajtó bizottság ülése természetesen arra való tekintettel, hogy a tanácskozás során állandóan személyi természetű kérdésekkel kellett foglalkozni, *zárt volt*. A hivatalos lista azonban a nyilvánosság elé tartozik.

Az *első kerületben* az eddigi városatyák közül kihagyta a nemzeti munkapárt *Bodnár Géza* dr.-t, *Hajabács Lászlót*, *Horváth Lajost*, *Stelczel Frigyes*t, az elköltözött *Perjéssy Mihály* dr.-t és új jelöltet kellett álli-

tani a meghalt *Perjéssy László* helyébe. A hat mandátumért a munkapárt listáján *Eisner Ignác*, *Weiner Miksa*, *Regdon Sándor*, *Thomay József*, *Rigó Endre* dr. és *Nagy Aladár* dr. indulnak harcba. A régiak közül tehát bekerültek: *Fekete Ipoly*, *Firbás Nándor*, *Jászai Géza*, *Kis Ferenc*, *Koós Elemér*, *Kovács János*, *Palócz László*, *Regdon Károly* dr., *Reiner Mór* dr., *Singer Kornél*, *Ujj József* és *Vékes Bertalan*.

A *harmadik kerületben* a munkapárt listájáról lekerültek: *Biró Benő*, *Pálfi Antal*, *Stein Antal*, *Szabó Ferenc*, *Krausz József* dr. és *Szücs Béla*. Újak ezen a listán: *Szabó Sándor*, *Pásztor József*, *Bokor Emil*, *Rubin József*, *Szakáll József* és *Ivánkovics Sándor*. A régiak közül maradtak: *Csányi János*, *Hauser R. Sándor*, *Madár Imre*, *Schütz István*, *Szmollény Sándor* és *Striegl F. József*.

Hétfőn délután az ipartestület helyiségében, este a Szegedi Kereskedők Egyesületében lesz a választás ügyében értekezlet, 29-én pedig egy szélesebb körű értekezlet lesz, amelyre valamennyi számottevő szegedi egyesület meghívást kapott. A második kerületben a nemzeti munkapárt annyiban szól hozzá a választásokhoz, hogy annak intézése egy 3 tagú bizottságot küldött ki.

Egy mérnök kaladja Szegeden.

— Drága kocsikázás. —

(Saját tudósítónktól.) Ma délután megjelent az ügyeletes rendőrtisztviselő előtt *P. D.* temesvári mérnök és elpanaszolta, hogy az éjjel egy idegen hölgy, akivel egyik szegedi vendéglőben ismerkedett meg, ellopta pénztárcáját, amelyben 500 korona volt és aranyóráját is elemelte. A mérnök feljelentésében részletesen elmondta érdekes kalandját:

— Temesvárról érkeztem Szegedre az este, — kezdte. Temesváron mérnöki irodám van és Budapestre kellett volna utaznom, Hazulról már kora délután utaztam, mert Szegeden dolgom akadt, amit még mielőtt Pestre érkezem, el kellett volna végeznem. Ezért úgy terveztem, hogy az estémet és az éjt itt töltöm, reggel 6 órakor pedig tovább utazom.

— A vasuti fülkében egy hölgygyel utaztam együtt, aki egy elegánsan öltözött, 28—30 év körüli urnal társalgott már, amikor én a vonatba szálltam. Közben nem sokat törődtem utitársaimmal. A vonat este ért be Szeged állomásra, már teljesen sötét volt. A táskámat elhelyeztem a ruhatárban és az állomásról gyalog indultam utnak. Meg kell jegyeznem, hogy én Szegedet nem ismerem; hosszabb ideig még sohasem tartózkodtam itten. Először is — vacsorázni akartam. Vendéglő után keresgéltem és az állomás közelében, valamelyik sarkon, hogy hol volt, azt már pontosan nem tudom, — találtam is eléggé megbízható vendéglőt.

— Alig ültem le, belépett az a hölgy lovagijával, akikkel együtt utaztam. A hölgy, kísérelőjével együtt egyik közeli asztalhoz ült le, még pedig úgy helyezkedett el az asztalnál, hogy épen szembe került velem. Most jobban volt alkalmam megfigyelni őket. A vele lévő ur választékosan öltözött, bajuszát angolosan viselte és *nagyon idegeskedett*. A pincérre többször mérgesen rászólt, hogy gyorsabban hozza a megrendelt ételt. Amikor aztán a hölgyre néztem, akkor igazán zavarba jutottam. Ugy tetszett, mintha a nő

már valahonnan ösmerném. Sokáig gondolkodtam, de sehogyse jutott eszembe, hol láthattam; az volt az impresszióm, hogy már beszéltem is vele. Ezt a gyanumat megerősítette a nő viselkedése. Folyton rám nézett és többször mosolygott. Határozottan állíthatom, hogy direkt rám nevetett és kihívóan viselkedett.

— Egy negyed óra múlva körülbelül, a lovagja váratlanul eltávozott. Fizetett és elbucszott a nőtől, aztán kiment a vendéglőből. A hölgy ekkor még barátságosabb lett hozzám. Én ekkor köszöntem neki, mert megint azt gondoltam, hogy hátha ösmerem. A köszönésem *igen nyájasan fogadta*, mire én egyszerűen odamentem hozzá és leültem az asztalához. Csakhamar azonban meggyőződtem róla, hogy *soha életemben se láttam*. Őt azonban ez csöppet se zsenírozta, nagyon kedves volt hozzám és elmondta, hogy ő is átutazik Szegeden és csak reggel folytatja az utját.

— Ekkor vettem csak jobban szemügyre új ismerősnőmet. Nagyon szép arca volt, vörös szőke haja, alakja kissé molett. Természetesen mindjárt azt ajánlottam, hogy töltsük együtt az estét. Ő eleinte szabadkozott, azt mondta, hogy dolga van, de végre is beleegyezett, hogy eljön velem kocsikázni, had nézzünk szét egy kicsit Szegeden. Én az állomásról egy konflist hoztam, ha jól emlékszem 76-os száma volt és elindultunk kocsikázni. Egy fél órai kocsizás után, azt ajánlottam a hölgynek, hogy menjünk el valahová mulatni és aztán töltsse velem együtt az éjszakát. Ő erre nagyon *megsértődött* és azt válaszolta, hogy ezek után nem marad egy percig sem tovább velem, mert én őt tisztességtelen nőnek nézem. Hiába való volt minden mentegetődzésem a hölgy szolt a kocsinak, hogy a Széchenyi-tér 8. számú ház előtt álljon meg, mert ott neki egy rokona lakik, oda fog szállni.

— Így is történt. Én aztán elhajtattam az egyik szállodába és amikor le akartam feküdni, akkor vettem észre, hogy *eltűnt a belső tárcám, amelyben 500 korona készpénz volt, ezenkívül az aranyórámnak és láncom-*

nak is nyoma veszett. Egész határozottan tudom, hogy az a nő lopta el a kocsiban. Emlékszem is arra, hogy *nagyon bizalmas volt egy ideig hozzám*, később azonban egyszerre hideg és zárkózott lett.

A szegedi rendőrség először is táviratilag tudakozódott a temesvári rendőrségtől a följelentő kiléte iránt. Innen megfelelő választ kapott, amely igazolta, hogy *P. D.* tényleg mérnök, jó módú, *nőtlen* ember és jelenleg uton van. A rendőrség ezután megindította a nyomozást a molett nő után, aki valószínűleg egy utazó szélhámosnő. Eddig még nem akadtak nyomára; a Széchenyi-téren lévő házban semmit se tudnak róla.

A mérnök pedig ismét visszautazott Temesvárra, újabb utiköltségért. Valószínű azonban, hogy nem fog megint Szegeden ki szállni.

SZÍNHÁZI KIS TÜKÖR.

I.

Támlásszék 10.

Történik a színház nézőterén, minden nap. Idő: kellemes. Szín: ad libitum Ferenczi Frigyes, aszerint, amint jobb, vagy ballábbal kelt fel. Jobb és bal a néző intelligenciája szerint.

Elegáns úr sötét zakkó, színes mel-lény. Megjelen a bejáratnál. Könnyed fej-tárral, a szolgálóhoz: Üres a helyem?

Jegyszédő: A nagyságos úr összes helyei el vannak foglalva.

Elegáns ur bosszusan: Micsoda intézkedés ez már megint? Nem vagyok eféle tapintatlansághoz szokva...

Jegyszédő szerényen: Boesánat, nagyságos ur, a vakok...

Elegáns ur: Minek a vaknak színház? Vagy ha már kötéllal fogják a közönséget, hát mért nem ültetik őket a zsöllyébe? Az ember rendes helyét sem tudják fenntartani!

Jegyszédő udvariasan: A tizedik sor végig üres.

Elegáns ur: Köszönöm, nem kell! Hogy a vakok belehorkoljanak a hátamba! A szerkesztőségi helyre fogok ülni. A kritikus jó barátom...

Jegyszédő kedves előzékenységgel: Az összes szerkesztő urak jelen vannak.

Elegáns ur: Ugy? Még azok is? Gyülelész népség! Hát muszáj ma mindenkinek színházba jönni? Hát muszáj? *Meglátja a siváran tátongó támlásszék 10-et*. Ide fogok ülni.

Jegyszédő: De kérem, nagyságos ur...

Elegáns ur: Hagyjon már békét, mindjárt kezdődik. Menjen ki, értette? Holnaptól kezdve maga a tulsó oldalon fog szolgálatot teljesíteni, majd szólók Almássynak... Utóvégre semmi sem megy a végletekig... Maga barom!

Jegyszédő reszketve visszahuzódik: Igenis, nagyságos ur!

Elegáns ur körülnéz a színházban és beleköszön a diszpáholyba, a Főlséges Szép Asszonynak. Azután megfordul és kecses komplimánnal hódol az Elvált, de Visszatért Szép Asszony előtt. Majd tölcseért formál a tenyeréből és felsug a színészpáholy egyik szépehez: Szervusz, kicsike! *Ide-oda köszöntget*. Ez igazán jó hely. Ezentul ide fogok járni. Az ember sokkal jobban érvényesül. A színház utóvégre is hálás lehet, hogy a jobb közönség megvédi a presztízst.

Második ur megjelen a bejáratnál és jegyet mutat a szolgálónak: Kérem a támlásszék tizedik.

Jegyszédő hebegve: A támlásszék tizedik tetszik? Az nem jó hely a nagyságos urnak... Nem lehet jól látni... Hanem a tizedik sor végig üres...

Második ur: Mit hebeg itt össze-vissza? Én a helyemet akarom, amiért fizetem. Adja, vagy nem adja?

Jegyszédő mint fent: Nem lehet, nagyságos ur!